

ایوب ورقایی، ستاره ای در تیم ستاره

یاد تیم های فعال در رقابت های باشگاهی دهه 50 و 60 اردبیل بخیر. تیم هایی که در کنار فوتبال درس وحدت و یک رنگی می دادند و برای رسیدن به بهترین ها تلاش می کردند. تیم هایی که نمونه بارزی از همبستگی، صمیمیت و ارتباط دوستانه و برادرانه بازیکنان و کادر فنی بودند. تیم هایی که در میان کمبودها و نداری ها به خوبی اداره می شدند و هیچ وقت نبود امکانات را بهانه ای برای پوشش دادن ناکامی ها و احیانا کم کاری ها قرار نمی دادند و در نهایت تیم هایی که در زمین های خاکی، فوتبال را با جان و دل بازی می کردند و برای نمایش قدرت و توان هر آنچه که داشتند در طبق اخلاص می گذاشتند.

یکی از تیم های مطرح و پرستاره اردبیل در دهه 60 تیم ستاره بود. تیمی که در سال 53 به همت جوانان علاقه مند به فوتبال محله تازه شهر تشکیل شد. در اعلام موجودیت تیم ستاره که بعد ها به عنوان حریفی قدر در رقابت های باشگاهی اردبیل مطرح شد "ایوب ورقایی" پیشکسوت خوش نام و دوست داشتنی فوتبال اردبیل نقش محوری داشت.

ستاره از جمله تیم هایی است که نام آن با فوتبال اردبیل گره خورده است. این تیم هرچند که در دوران حیات خودش با فراز و نشیب هایی همراه بود ولی همواره برای فوتبالی ها و دوستداران این رشته ستاره بود و هنوز هم علاقه مندان به آن به یاد ستاره هستند و با خاطرات خوش دوران اوج اش زندگی می کنند.

ایوب ورقایی سال ها در فوتبال اردبیل بازی های فوق العاده ای انجام داده و گل های دیدنی به ثمر رسانده است. استارت های انفجاری، سرعت زیاد، قدرت دریبل در حال حرکت و پا به توپ بودن از ویژگی های این مهاجم زهردار بود.

مصاحبه ها فرصتی برای تماس با بزرگانی است که آدمی را ساعت ها به روزگاران گذشته و ایام سرشار از محبت و یک رنگی می برد. ایوب ورقایی بزرگواری است که هم صحبت شدن با او یادآوری گذشته را آسان تر و کامل تر می سازد. گفتگوی مفصل ما را با مهندس ایوب ورقایی بزرگی از بزرگان فوتبال اردبیل را بخوانید و به فوتبال دهه 50 و

60 اردبیل و بازیکنان و دست اندرکاران آن افتخار بکنید.

معرفی

ایوب ورقایی متولد سال 1338 است. در سال 1360 اردواج کرده و دو فرزند دختر دارد. او تحصیلکرده زمین شناسی در دانشگاه تبریز است.

مدارس

دوره ابتدایی را در دبستان دهقان در محله هفتن و دوره دبیرستان را در کسری، مهرگان، پهلوی و پورسینا تحصیل کرده است.

آغاز فوتبال و شکل گیری ستاره

“تحصیل در مدرسه دهقان زمینه آشنایی با فوتبال را فراهم کرد. جادوی توپ پلاستیکی من را به سوی فوتبال جذب کرد و همین کافی بود تا با دوستان و هم محلی ها مدام بساط گل کوچک را پهن بکنیم”.

“در جریان بازی ها بارها توسط دوستان مورد تشویق قرار می گرفتم و این کار، من را برای موفقیت در فوتبال ترغیب می کرد. در ادامه بازی های دسته جمعی به کمک دوستانم در محله تازه شهر از قبیل فرضعلی بابلی، محمد دستاری، خسرو شیرین زاده، هوشنگ بختو، یوسف حداد، رحیم نوروزی و ... تیم فوتبالی را تشکیل دادیم و برای اولین بار در سال 1353 به نام ستاره در مسابقات جوانان شهرستان اردبیل شرکت نمودیم”.

ورقایی در رقابت های جوانان خوش درخشید. بازی های خوبی انجام داد تا جایی که بشیر عزیزی مربی تیم منتخب جوانان اردبیل در پایان رقابت ها 11 نفر از بازیکنان تیم ستاره را به تمرینات تیم جوانان دعوت کرد.

ورقایی می گوید: “شرکت در رقابت های جوانان مقدمات تشکیل یک تیم خوب و قدرتمند در فوتبال اردبیل را فراهم کرد. تیم در مسابقات جوانان اردبیل نتایج خوبی گرفت و به مرحله نیمه نهایی رسید. در این مرحله به تیم تاج باخت و در مسابقه رده بندی تیم خوب و قدر رعد را شکست داد و به مقام سوم رسید”.

سابقه بازی

ورقایی به عنوان یکی از بنیانگذاران تیم ستاره تا آخرین دوره

بازیگری به پیراهن این تیم وفادار ماند. از آغاز فوتبال باشگاهی یعنی سال 1353 تا 1370 که با بازی های رسمی خداحافظی کرد فقط در تیم ستاره توپ زد.

وی در سال 56 و 57 با تیم منتخب جوانان اردبیل در مسابقات قهرمانی استان آذربایجان شرقی شرکت کرد. در سال 56 در مرند به مقام دوم رسید و در سال 57 که رقابت ها به میزبانی شبستر برگزار شد به مقام قهرمانی دست یافت.

از سال 56 تا 64 بارها پیراهن تیم منتخب اردبیل را به تن کرد و برای فوتبال خوش آن روزهای اردبیل افتخارآفرینی کرد.

ستاره و ورقایی ها

در دهه 60 تیم ستاره را تیم خانواده ورقایی می گفتند. در ارتباط با علت این امر می گوید: "تیم ستاره در سال 1358 با ترکیبی جدید به فعالیت خود ادامه داد. تا جایی که اکثر بازیکنان را افرادی از وابستگان به خانواده ورقایی تشکیل می دادند. 4 برادر و 3 خواهرزاده و دو برادر زاده به عنوان بازیکنو زنده یاد عمویم عظیم ورقایی و برادر بزرگ مرحوم یعقوب ورقایی به عنوان دست اندرکاران تیم در خدمت ستاره بودند و با توجه به آن، تیم را تیم خانواده ورقایی خطاب می کردند".

بدون کارت زرد

وی می گوید: "در سال 1353 که فعالیت فوتبالی را آغاز کرده و در سال 1370 با دنیای رقابت های قهرمانی خداحافظی کرده و از سال 1356 تا پایان 1364 که یک پای ثابت تیم منتخب اردبیل بودم حتی یک کارت زرد از داوران دریافت نکرده ام".

همین یک مورد یعنی عدم دریافت کارت زرد در دوران بازیگری برای شناخت چهره ای چون مهندس ایوب ورقایی کافی است.

مربیان ورقایی

"در سطح باشگاهی فرضعلی بابلی، اصغر رونقی و حسین غفاری و در تیم های منتخب زنده یاد جعفر صراط جنتی، مرحوم مجید عقیلی، سید علی سید سیاهی و فرضعلی بابلی مربیان من بودند و ضمناً به مدت دو سال مربیگری تیم ستاره و نیز برای دو سال مربیگری تیم صنعت آب اردبیل را بر عهده داشته ام.

“هزینه های تیم تا سال 1362 توسط بازیکنان و گردانندگان آن تأمین می شد. بازیکنان ماهانه مبلغی را پرداخت می کردند. در حقیقت بازیکنان علاوه بر اینکه از تیم پولی دریافت نمی کردند بلکه با میل و رغبت در بحث اداره تیم مشارکت می نمودند. از سال 1362 با محبت اسرافیل نجفلو که فردی با شخصیت و فوتبال دوست بود به صدا و سیما اردبیل وابسته شد و از آن تاریخ هزینه های تیم توسط این مرکز تأمین شد.”

زمین های خاکی

ورقایی در ارتباط با ویژگی های فوتبال دهه 50 و 60 می گوید: “در آن سال ها امکانات برای فوتبال چندان چنگی به دل نمی زد تا جایی که اردبیل از یک زمین چمن نیز بهره مند نبود. مسابقات باشگاهی در زمین خاکی ورزشگاه تختی و یا محوطه دبیرستان صفوی برگزار می شد. با این همه کمبودها بازیکنان از دل و جان در اختیار تیم ها قرار می گرفتند و می جنگیدند و کم فروشی نمی کردند.”

وی در ادامه می گوید. “اکثر تیم های اردبیلی برای تمرین و مسابقه زمین خاکی اختصاصی داشتند. معروف ترین این زمین ها عبارت بودند از: زمین واقع در محوطه دبیرستان صفوی، استادیوم تختی، سه زمین در محوطه مدرسه طالقانی، زمین عقاب، میدان شاهین در محله پیرمادر، زمین خاکی آرش در محدوده صدا و سیما، زمین خاکی تیم آراز در محوطه سیلو، زمین دارایی و استقلال در محدوده علی آباد، زمین خاکی طیاره میدانی و زمین خاکی سهند در محله آقا کاظم.”

وی می گوید: زمین چمنی که در آن سال ها در اختیار فوتبال اردبیل بود زمین های چمن طبیعی همتاوار و ثمرین و هیر را می توان نام برد که در آن ها برخی از تیم ها تمرین می کردند.

ورقایی علل موفقیت فوتبال دهه 50 و 60 اردبیل را به شرح زیر بیان می کند:

*رهبری، هدایت و مسئولیت تشکیل تیم های مختلف را افرادی علاقه مند و عاشق بر عهده داشتند.

*بازیکنان با تعصب خاص و با صداقت کامل عضویت تیم ها را می پذیرفتند و با از خودگذشتگی و ایمان به وحدت و یک پارگی در

اختیار تیم ها قرار می گرفتند.

*تیم ها در سایه تلاش و برنامه ریزی صحیح و تعصب کامل نسبت به اداره هدفمند تیم اقدام می کردند.

*توجه به رده های پایه از عوامل مهم رونق فوتبال در منطقه بود تا جایی که مسابقات نوجوانان، آموزشگاهی و جوانان با برنامه و منظم برگزار می شد. مسابقات نوجوانان و جوانان در سطح استان باشکوه هرچه تمام انجام می گردید.

*فعالیت تیم منتخب انگیزه بازیکنان برای رسیدن به پیراهن آن را بالا می برد.

*پول و امکانات هنوز به شکل جدی وارد فوتبال نشده بود به طوری که بازیکنان با عشق و علاقه تیم خود را انتخاب می کردند و حتی در تأمین هزینه ها نیز مشارکت نموده و تیم را متعلق به خود می دانستند.

*برنامه ریزی درست مسئولین و احساس وظیفه آنها موجب رونق و شکوفایی فوتبالی آن ایام می شد تا جایی که در آن روزگار در اردبیل 12 تیم در دسته یک، 12 تیم در دسته دو و چندین تیم در دسته سه فعال بوده و در کنار آن تیم های دسته یک موظف به تشکیل تیم های جوانان بودند.

*حضور تیم های نامی از تهران و برگزاری دیدارهای دوستانه یکی از عوامل شکوفایی فوتبالی در منطقه محسوب می شد. برای اولین بار مرحوم بهلول محمدزاده تیم ملوان بندر انزلی را با بازیکنان معروف اش چون غفور جهانی، علی نیاکانی و عزیز اسپندار به اردبیل دعوت کرد و یا تیم استقلال تهران به همت حسین غفاری با بازیکنان سرشناس اش میهمان اردبیلی ها شد و یا تیم هایی چون بانک ملی تهران، هما و تیم ملی جوانان با تلاش هیأت فوتبال در اردبیل به میدان رفتند.

چهره های تأثیرگذار

در دهه های 50 و 60 چهره های متعددی در شکوفایی و پیشرفت فوتبال اردبیل نقش آفرینی کردند که می توان از بشیر عزیزی، مرحوم جعفر صراط جنتی، مرحوم مجید عقیلی، مسعود هوشمندی، مرحوم بهلول محمدزاده، حسین غفاری، اسرافیل نجفلو، داود حسنی فرد، فرضعلی بابلی و محمد محرمی را نام برد. در این میان از زنده یاد هوشنگ

چمن آرا، اصغر رونقی و حبیب نجفلو باید نام ببرم که بر گردن فوتبال اردبیل حق بزرگی دارند.

حبیب نجفلو

حبیب نجفلو را می توان از بنیانگذاران فوتبال نوین در اردبیل نام برد. او با یک برنامه ریزی فوتبال اردبیل را متحول کرد و مسابقات را از محلاتی به باشگاهی تبدیل نمود. این کار با تحمل زحمات زیاد و طاقت فرسایی ممکن شد و نتیجه آن آغاز فعالیت رقابت های دسته یک و دسته دو در اردبیل بود. او انسان بزرگی است که آرزوی سلامتی و تندرستی و سربلندی برای او دارم.

هوشنگ چمن آرا

زحمتکش فراموش نشدنی فوتبال اردبیل. اقدام آن مرحوم در راه اندازی مسابقات جام عقاب که با آغاز فصل بهار برگزار می شد و نقش اساسی در آمادگی تیم ها برای حضور در رقابت های باشگاهی ایفا می کرد به موقع خود بی نظیر بود. خدایش بیامرزد.

بهلول محمدزاده

عاشق فوتبال اردبیل بود. برای کمک به پیشرفت و توسعه فوتبال در خدمت هیأت قرار می گرفت و در راستای دعوت از تیم های تهرانی تلاش می کرد.

اژدر عمی

ورزشگاه تختی اردبیل با نام اژدر عمی عجین بود. زحمتکش صادق و عاشق راستین فوتبال. او در مسابقات تیم منتخب با هدایت تماشاگران نقش مهمی در کسب پیروزی ها داشت.

مشهدی عارف

در عشق و علاقه وی به فوتبال جای تردیدی وجود ندارد. عاشقانه تیم پاس را دوست می داشت و تماشاگر دائمی رقابت های باشگاهی بود.

رفقای فابریک

با اکثر بازیکنان تیم ها رابطه صمیمی داشتم اما ارتباط دوستی من با زنده یاد مقصود بایرامی، اصغر رونقی، محمد محرمی، رحیم نوروزی، اصغر فرخی و مرحوم بیت اله سیف با بلانی چشمگیر تر بود.

خاطره فوتبالی

*در دهه 60 زمین ورزشگاه تختی زیر کشت چمن رفت و مسابقات باشگاهی در زمین خاکی دبیرستان صفوی برگزار شد. در رقابت های استانی تیم منتخب اردبیل به مقام قهرمانی رسید و برای یک روز اجازه تمرین در زمین چمن ورزشگاه را صادر کردند. بازیکنان بدون کفش و یا کتانی برای اولین بار روی چمن ورزشگاه تمرین کردند و قرار بر این شد که رقابت های سال بعد باشگاهی در روی زمین چمن برگزار شود. وقتی زمستان گذشت و برف ها آب شد در کمال تعجب از چمن در ورزشگاه تختی اثری نمانده بود و سرما کل چمن را از بین برده بود! و این گونه بود که باز حسرت زمین چمن در دل بازیکنان اردبیلی باقی ماند.

*در بازی دوستانه استقلال تهران و ستاره همه باخت سنگین ستاره را پیش بینی می کردند. استقلال با مربیگری مرحوم منصور پورحیدری با یاران ثابت خود از جمله شاهین و شاهرخ بیانی، عبدالعلی چنگیز، رضا حدی، اصغر نعلچگر، اصغر حاجیلو، هادی نراقی و ... به اردبیل آماده بود. با درخشش و از خود گذشتگی بازیکنان ستاره، استقلال با نتیجه 2 بر 1 پیروز شد. این نتیجه در آن زمان نتیجه دور از انتظاری بود.

ورقایی در پایان مصاحبه با ما یک جمله می گوید: "امیدوارم که فوتبال اردبیل دوباره جایگاه واقعی خود را پیدا بکند".